

– Kast deg ut i utlandsstudier

– Ikke se på økonomi som en begrensning om du vil studere i utlandet. Kast deg ut i det, råder Elise.

Det er vanskelig å tro at Elise Luhr Dietrichson er 27 år når hun forteller om utdanningsveien som har tatt henne til andre siden av kloden både en, to og tre ganger.

Elise Luhr Dietrichson tar telefonen fra kontoret hos Flyktninghjelpen i Oslo, hvor hun det siste året har arbeidet med å sende ut eksperter til FN-operasjoner rettet mot humanitære kriser. Det er flaks at Haugesunds Avis tar kontakt akkurat denne uken.

– Jeg drar til Sør-Sudan på mandag og Uganda neste uke, så jeg er nokså utilgjengelig framover, opplyser Dietrichson om.

Det var aldri et alternativ for haugesundsenta å bli i hjembyen. Til og med hjemlandet har til tider blitt for lite. Etter musikklinja på Skeisvang videregående skole var det utlandet som kalte på Elise.

– Det er nok nysgjerrigheten som driver meg. Jeg vil være en del av en verden som snakker sammen og prøve å forstå andre kulturer. Jeg har alltid villet jobbe for en organisasjon som har som mål å gjøre en forskjell, sier hun.

Elise fattet fort interesse for internasjonal politikk, bistand og internasjonale organisasjoner.

– Folkehøgskoler ble vurdert, men jeg kjente at jeg ville reise ut av Norge. Jeg fant et program gjennom kulturstudier på Høgskolen i Oslo og Akershus som tilbød semestre i utlandet uten at du trengte å ha studiepoeng på forhånd, forteller Dietrichson.

«Det har vært taktisk lurt å bygge opp en smalere kompetanse innenfor en region»

Bachelorgraden ble fullført på Universitetet i Oslo. Utviklingsstudiene tok henne til Vietnam og India og ga kunnskap om lokal kultur og politikk i landene. I India la hun fra seg en del av hjertet sitt.

– Jeg fokuserte mye på kvinner og likestilling i India, og bygde hele veien opp mer kompetanse og erfaring fra landet og tematikken. Det har vært taktisk lurt å bygge opp en smalere kompetanse innenfor en region siden studiet ellers var bredt og tverrfaglig, mener Dietrichson.

Erfaren praktikant

Da bachelorgraden var i boks i 2013 visste Dietrichson at hun ville ta en mastergrad, men også at hun var på vei inn i en tøff bransje hvor arbeidserfaring verdsettes høyt. Det gjorde at hun søkte på ulike praktikantstillinger. Hun jobbet som praktikant for Norges Fredsråd i ett år.

– Fredsprisen, internasjonal politikk og arrangering av seminarer var noe jeg lærte mye om. Stillingen hadde mye fleksibilitet og ga rom for mine initiativ, men det er tøft å være praktikant i Norge. Praktikantstillingene er stort sett ubetalt, så jeg jobbet på et sykehjem i tillegg. Det fungerte greit, men det var hardt arbeid, innrømmer Elise.

Videre gikk veien til et halvårs praktikantstilling på den norske ambassaden i Latvia, som var støttet med eget stipend fra Utenriksdepartementet. Der fikk Dietrichson innblikk i hvordan ambassaden og Utenriksdepartementet jobber, og fikk blant annet skrive politiske rapporter og observere en NATO-øvelse.

Drømmepraktikantstillingen fikk hun da hun kapret en plass hos UN Women i FN-byen i København, en populær stilling som ikke går til hvem som helst.

Hos UN Women hadde Dietrichson ansvar for kommunikasjonsarbeid og for holde FN-organisasjonen oppdatert på prioriteringer innenfor bistands- og likestillingsfeltet i de nordiske landene.

– Det hadde nok mye å si at jeg kunne vise til en spesiell interesse for likestilling og at jeg hadde erfaring fra utviklingsland og Utenriksdepartementet.

Ønsker å fremme likestilling

Med tre praktikantstillinger i beltet var tiden inne for å ta mastergraden Elise hadde utsatt. School of Oriental and African Studies (SOAS), en del av University of London, tilbød Dietrichson en plass på «International Studies and Diplomacy» et år før hun begynte, og ventet på henne til hun var ferdig med praksisen i Latvia og København.

– Skolen er kjent for studier innen utviklingspolitikk og har et veldig internasjonalt miljø. Det var mye fokus på praktisk kursing: Medietrening, forhandlingsteknikk og taleskriving. Jeg ble utfordret – og det vokste jeg mye på. Jeg lærte mye om diplomati, og fikk venner fra hele verden, forteller Dietrichson.

Også under de studiene la Elise vekt på kvinner og likestilling. I masteroppgaven skrev hun om kvinners rolle i utarbeidelsen av FN-Pakten i 1945, og fokuserte spesielt på kvinnelige latinamerikanske delegater.

– Prosjektet fikk mye oppmerksomhet og omtale. Jeg ble tildelt midler til å dra til FN i New York på pressekonferanse, som ble omtalt av The New York Times, Washington Post og The Daily Mail. Jeg drar fortsatt rundt og snakker om prosjektet, forteller Dietrichson, som har vært i Brasil, New York, London og Genève for å informere om masterprosjektet og diskutere likestilling internt i FN.

– Ikke se på økonomi som begrensning

Dietrichson ser bare positive ting i å studere i utlandet, bortsett fra at det ofte er dyrt. Men det skal du ikke tenke for mye på dersom du vil ut i verden og bli klokere, mener hun.

«Du blir friere av å leve blant andre kulturer, tørr mer, verden er åpen. Det gir en mestringsfølelse og åpner nye dører»

– Kast deg ut i det og reis ut i verden. Det er ikke noe å vente på. Det er god hjelp i Lånkassen, så du må nødvendigvis ikke jobbe et år før studier i utlandet. Utenriksdepartementet gir også stipend til praktikanter i FN og ved utenriksstasjonene. Ikke se på økonomi som en begrensning dersom du vil kombinere utenlandserfaring med studier, råder Elise.

– Du blir friere av å leve blant andre kulturer, lære nye land å kjenne, tørr mer, verden er åpen. Det gir en mestringsfølelse og åpner nye dører, legger hun til.

Stillingen hos Flyktninghjelpen i hovedstaden betyr ikke at Elise forblir i Oslo resten av livet.

– Det er en fin base, men jeg får se hvilke muligheter som dukker opp. Jeg blir inspirert av å tenke på at jeg kan bo hvor som helst i verden, avslutter Elise.

Tekst:

INE ROSSEBØ KNUDSEN

